

На прийомі у голови райдержадміністрації пристрасті то спалахують, то гаснуть.

Ось уже добрий десяток літ ми вперто і безупішно боремося зі зліднями. Дарма дебати у Верховній Раді рвуть на грудях сорочки, відстоюючи нові соціальні гарантії - їхні потуги викликають хіба що гірку іронію. Бо навіть ті соціальні гарантії, які парламент ще раніше милосердно підніс, уже давно перестали бути гарантіями. Адже не мають реального фінансового підґрунтя. Візьмемо для прикладу державну соціальну допомогу сім'ям з дітьми. Її торік недоодержано на значну суму. Але спробуй це пояснити людям, здебільшого жінкам, котрі впродовж останніх місяців беруть в облогу кабінети керівників соціальних служб району, представників виконавчої влади...

Минулого п'ятниці молодичок десь за двадцять пішли в атаку на голову райдержадміністрації Сергія Костючка. Той, звісно, не разгубився і всіх одразу ж запросив у кабінет. Щоправда, на перших порах важко було зрозуміти ціль візиту милих сільських дам. Розлючені мов осі молодички (серед них були і середнього віку, і зовсім ще юні) розпочали справжній лемент. Говорили голосно та врізnobій. Кожній хотівось щось сказати, кожній щось наболіло. Нікуди діватись - довелось втихомирювати і... пояснювати. Зокрема, те, що державна соціальна допомога мало-забезпеченим сім'ям із дітьми - не в компетенції райдержадміністрації. Адже виплата згаданих коштів проводиться безпосередньо на місцях, тобто через

ЯК НЕ СЛЬЗАМИ, ТО ХИТРІСТЮ

Чому жіноча гвардія бере в облогу не сільради, а кабінети районної влади

відділення поштового зв'язку відповідно до списків, представлених обласним центром по нарахуванню і виплаті допомог та компенсацій.

Довгенько довелось запокоювати розхвилювану жіночу гвардію. Мовляв, борги обов'язково повернуть і справедливість восторжує. Що ж, дав би Бог, а поки що... Поки що черга жінок за "дитячими" грішми не зменшується.

Минулого понеділка голова райдержадміністрації знову приймав громадян, знову вислуховував жіночі жалі, знову терпляче пояснював і заспокоював. окремі жінки, котрі прийшли в той день на прийом, робили відчайдушні спроби зрозуміти керівника, але дехто навіть і не намагався цього зробити, висуваючи натомість свої аргументи, найчастіше - не досить переконливі. Якось одна молодичка намагалася довести, що в сусідньому Демідівському районі "дитячі" гроші вже давно виплатили. Сергій Костючко вирі-

шив одразу ж вияснити ситуацію, щоб поставити крапку над "і". Та не встиг він зняти телефонну слухавку, як від язиці кумасі вже вже й слід прохолос. Однак у

понеділок, під час чергового прийому в голові райдержадміністрації комедія повторилася. Її розіграла жителька Хорупані Жанна Плісюк. Щоправда, цього разу географія значно розширилася в напрямку Костопільського району. Причому метка молодичка так завзято доводила, що там теж уже давно одержали "дитячі" гроші, немов вона сама ці гроші й виплачувала... Одне слово - і сміх, і гріх. Хоча, якщо відверто, смішного в цьому мало.

Адже держава справді заborgувала значну суму малозабезпеченим сім'ям із дітьми. І людям байдуже, що це за гроші та звідки вони беруться. Ось і шикуються в безконечну чергу, обиваючи пороги, піддігруючи уяву різного роду чутками, які потім і видають як вагомі аргументи. Так що отих безталанних

Зажурилися сільські голови. Чи засоромилися?

жінок, котрі мандрують з далекого села якщо не за грішми, то бодай за надію, по-справжньому жаль. Тим паче, що вони могли б і не зриватися із насиджених місць, якби знали реальний стан речей. Невже виконкоми сільських рад не в силі поінформувати громаду? Очевидно, сільські голови не можуть (чи не хочуть?) розтлумачити людям проглісні істини, сказати їм правду в очі. Якою б гіркою вона не була...

Віднині, як зауважив Сергій Костючко, у прийомні дні в райдержадміністрацію запрошуватимуться і сільські голови. Особливо з тих сільрад, звідки найбільше звертається громадян. Отож той, хто соромиться людям вдома в очі зазирнути, хай це зробить, так би мовити, на офіційному рівні.

Звісно, не всі проблеми,

з якими звертаються громадяни, є в компетенції сільвиконкомів. Однак із 26 чоловік, що були минулого понеділка на прийомі в голові райдержадміністрації, більша половина піднімала питання, які можна було б умовно поділити на загальнівідомі та побутові. Тому трохи непереливки було селищному голові Сергію Вороб'ю, Миколаївському сільському головам Олегу Олефіру та Василю Корцюку. Адже всі вони, як то кажуть, і при силі, і при розумі. Разом із тим чимало проблем, які можна віднести до розряду гострих, вдалося вирішити громадянам при безпосередній підтримці голови райдержадміністрації. Адже не дарма кажуть: якщо є проблема, то є й шляхи її вирішення.

Василь ХУДИК.

ЖИВУТЬ, БО ДУМАЮТЬ.